

عنوان مقاله:

تاثیر رقابت پذیری بر رشد اقتصادی (مطالعه موردی کشورهای عضو WEF)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، دوره 20، شماره 76 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محسن محمدی خیاره - استادیار اقتصاد، گروه علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه گنبد کاووس

نسرین رستمی - فارغ التحصیل رشته مدیریت کارآفرینی، دانشگاه گنبد کاووس

خلاصه مقاله:

محققان زیادی بر اهمیت رقابت پذیری یک اقتصاد در بهبود روند رشد اقتصادی تاکید کرده اند؛ با این وجود، مطالعاتی که به صورت کمی به تحلیل ارکان مختلف رقابت پذیری در یک اقتصاد و تاثیر آن بر افزایش رشد اقتصادی پرداخته باشند، بسیار محدود است. بنابراین، هدف مطالعه حاضر، پر کردن شکاف موجود در ادبیات رشد اقتصادی و نیز بررسی تاثیر متغیر رقابت پذیری بر رشد اقتصادی در مراحل مختلف توسعه یافتگی کشورها است. در این راستا با استفاده از داده های 81 کشور عضو مجمع جهانی اقتصاد در سه گروه کشورهای منبع محور، کارایی محور و نوآوری محور برای سال های 2017-2008 و از طریق روش اقتصادسنجی گشتاورهای تعمیم یافته (GMM)، تاثیر ارکان رقابت پذیری ملی بر رشد اقتصادی بررسی شده است. نتایج بیانگر این است که تاثیر نهادها، زیرساخت ها، آموزش عالی، پیچیدگی کسب و کار و نوآوری در هر سه گروه کشورها بر روند رشد اقتصادی مثبت و معنادار است. همچنین تاثیر ارکان کارایی بازار کار، توسعه بازار مالی و محیط اقتصاد کلان تنها در کشورهای کارایی محور و نوآوری محور معنادار شده است و رکن آموزش ابتدایی و بهداشت فقط در کشورهای منبع محور معنادار بوده است. همچنین تاثیر ارکان کارایی بازار کالا و اندازه بازار فقط در کشورهای نوآوری محور بر روند رشد اقتصادی معنادار بوده است و در رکن آمادگی در فناوری تنها برای کشورهای نوآوری محور معنادار نبوده است. به طور خلاصه نتایج ناشی از تخمین مدل بیانگر این است که تاثیر عوامل رقابت پذیری بر سطح رشد اقتصادی در کشورهای مختلف با توجه به میزان شاخص های توسعه یافتگی کشورها متفاوت است.

کلمات کلیدی:

رقابت پذیری، رشد اقتصادی، کشورهای منبع محور، کشورهای کارایی محور، کشورهای نوآوری محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1158355>

